

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Organismos Sillogikis Diacheirisis Dimiourgon Theatrikon kai Optikoakoustikon Ergon

Verwerende partij: Divani Akropolis Anonimi Xenodocheiaki kai Touristiki etaireia,

in aanwezigheid van: Xenodocheiako Epimelitirio tis Ellados

Voorwerp

Verzoek om een prejudiciële beslissing — Areios Pagos — Uitlegging van artikel 3, lid 1, van richtlijn 2001/29/EG van het Europees Parlement en de Raad van 22 mei 2001 betreffende de harmonisatie van bepaalde aspecten van het auteursrecht en de naburige rechten in de informatiemaatschappij (PB L 167, blz. 10) — Begrip „mededeling aan het publiek” — Werken verspreid via televisietoestellen die in hotelkamers zijn geïnstalleerd en die zijn verbonden met de centrale antenne van het hotel, zonder andere tussenkomst van het hotel voor de ontvangst van het signaal door de gasten

Dictum

De hotelhouder die televisietoestellen installeert in de kamers van zijn hotel en deze toestellen verbindt met de centrale antenne van het hotel, verricht door dit loutere feit een mededeling aan het publiek in de zin van artikel 3, lid 1, van richtlijn 2001/29/EG van het Europees Parlement en de Raad van 22 mei 2001 betreffende de harmonisatie van bepaalde aspecten van het auteursrecht en de naburige rechten in de informatiemaatschappij.

(¹) PB C 141 van 20.6.2009.

Verzoek om een prejudiciële beslissing, ingediend door de Hoge Raad der Nederlanden op 1 april 2010 — Sony Logistics Europe BV tegen Staatssecretaris van Financiën

(Zaak C-153/10)

(2010/C 179/24)

Procestaal: Nederlands

Verwijzende rechter

Hoge Raad der Nederlanden

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekster: Sony Logistics Europe BV

Verweerder: Staatssecretaris van Financiën

Prejudiciële vragen

- 1) Moet het communautaire recht, in het bijzonder artikel 12, leden 2 en 5, en artikel 217, lid 1, van het CDW (¹), en artikel 11 van de UCDW (²), in samenhang met artikel 243 van het CDW, zo worden uitgelegd dat een belanghebbende in een procedure ter zake van geheven douanerechten de heffing kan bestrijden onder overlegging van een in een andere lidstaat voor dezelfde goederen verstrekte bindende tariefinlichting die op dat moment nog in rechte wordt bestreden maar uiteindelijk is herzien?
- 2) Indien het antwoord op vraag 1 bevestigend luidt, kan de aangever die in eigen naam en voor eigen rekening handelt bij het doen van douaneaangiften voor het vrije verkeer, in een geval als het onderhavige met vrucht een beroep doen op een bindende tariefinlichting waarvan niet deze aangever maar wel de gelieerde vennootschap in wiens opdracht die aangever de douaneaangiften deed, de rechthebbende is?
- 3) Indien het antwoord op vraag 2 ontkennd luidt, staat het communautaire recht eraan in de weg dat een belanghebbende zich in een geval als het onderhavige met vrucht kan beroepen op een nationaal beleidsbesluit waarin de nationale autoriteiten het vertrouwen wekken dat voor de tariefinlichting van aangegeven goederen een beroep kan worden gedaan op een aan een derde verstrekte tariefinlichting voor hetzelfde goed?

(¹) Verordening (EEG) nr. 2913/92 van de Raad van 12 oktober 1992 tot vaststelling van het communautair douanewetboek (PB L 302, blz. 1).

(²) Verordening (EEG) nr. 2454/93 van de Commissie van 2 juli 1993 houdende vaststelling van enkele bepalingen ter uitvoering van verordening (EEG) nr. 2913/92 van de Raad tot vaststelling van het communautair douanewetboek (PB L 253, blz. 1).

Hogere voorziening ingesteld op 1 april 2010 door Nokia Oyj tegen het arrest van het Gerecht (Achtste kamer) van 20 januari 2010 in zaak T-460/07, Nokia Oyj/Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen)

(Zaak C-154/10 P)

(2010/C 179/25)

Procestaal: Fins

Partijen

Rekwirante: Nokia Oyj (vertegenwoordiger: C. Rehaag, asianajaja)

Andere partijen in de procedure: Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) (BHIM), Medion AG

Conclusies

- arrest T-460/07 vernietigen,
- het BHIM verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Rekwirante vordert vernietiging van het arrest van het Gerecht in zaak T-460/07, aangezien het Gerecht ten onrechte heeft geoordeeld dat er gevaar voor verwarring van de merken LIFE en LIFE BLOG bestaat, en artikel 8, lid 1, sub b, van verordening nr. 40/94 ⁽¹⁾ derhalve onjuist heeft toegepast. Hierdoor heeft het Gerecht het Unierecht geschonden.

Het Gerecht heeft weliswaar met betrekking tot de overeenstemming van de merken vastgesteld dat de te vergelijken tekens LIFE en LIFE BLOG waren, maar is vervolgens eenduidig verdergegaan op een met deze vaststelling tegenstrijdige wijze, voor zover het ter motivering van de overeenstemming van de merken enkel het deel LIFE heeft beoordeeld van het merk LIFE BLOG dat één geheel vormt.

In dit verband heeft het Gerecht op onjuiste wijze onderzocht, welke consument behoort tot het relevante publiek en hoe de consument de merken percipieert, en hierdoor de in de rechtspraak van het Hof erkende beginselen geschonden.

⁽¹⁾ Verordening (EG) nr. 40/94 van de Raad van 20 december 1993 inzake het gemeenschapsmerk (PB 1994, L 11, blz. 1).

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Tribunal Supremo (Spanje) op 2 april 2010 — Banco Bilbao Vizcaya Argentaria, S.A./Administración General del Estado

(Zaak C-157/10)

(2010/C 179/26)

Procestaal: Spaans

Verwijzende rechter

Tribunal Supremo

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Banco Bilbao Vizcaya Argentaria, S.A.

Verwerende partij: Administración General del Estado

Prejudiciële vraag

Moeten de artikelen 63 en 65 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie aldus worden uitgelegd, dat zij zich verzetten tegen een nationale regeling (die eenzijdig is vastgesteld, of op grond van een bilaterale overeenkomst tot het vermijden van dubbele belasting) die voor de vennootschapsbelasting en in het kader van regels ter vermijding van dubbele belasting de aftrek verbiedt van de in andere lidstaten van de Europese Unie verschuldigde belasting op inkomsten waarop die belasting wordt geheven en die aldaar zijn verkregen, wanneer de belasting weliswaar verschuldigd is, maar niet behoeft te worden betaald op grond van een vrijstelling, belastingkrediet of enig ander fiscaal voordeel?

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Juzgado de lo Contencioso-Administrativo n° 12 de Sevilla (Spanje) op 7 april 2010 — Francisco Javier Rosado Santana/Consejería de Justicia y Administración Pública de la Junta de Andalucía

(Zaak C-177/10)

(2010/C 179/27)

Procestaal: Spaans

Verwijzende rechter

Juzgado de lo Contencioso-Administrativo n° 12 de Sevilla

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Francisco Javier Rosado Santana

Verwerende partij: Consejería de Justicia y Administración Pública de la Junta de Andalucía

Prejudiciële vragen

- 1) Dient genoemde richtlijn ⁽¹⁾ in die zin te worden uitgelegd dat, in het geval dat een Constitutioneel Hof van een lidstaat van de Unie heeft geoordeeld dat de vaststelling van verschillende rechten voor ambtenaren met een tijdelijke en ambtenaren met een vaste aanstelling mogelijk niet in strijd is met de grondwet van die lidstaat, dit noodzakelijkerwijs moet betekenen dat genoemde communautaire bepaling niet van toepassing is op de overheidsdienst van die lidstaat?